

Република Србија
Аутономна Покрајина Војводина
СКУПШТИНА АП ВОЈВОДИНЕ

01 Број: 46 - 11

31. 5. 2005. године
НОВИ САД

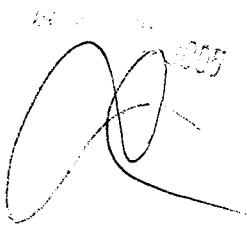
НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

БЕОГРАД

Скупштина Аутономне Покрајине Војводине, на седници одржаној 30. маја 2005. године утврдила је ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ УТРИНА И ПАШЊАКА СЕЛИМА НА КОРИШЋЕЊЕ, који вам на основу члана 131 а Пословника Народне скупштине Републике Србије достављамо на даљи поступак.

Поводом утврђеног Предлога закона, Скупштина Аутономне Покрајине Војводине одредила је за представника Бојана Костреша, председника Скупштине Аутономне Покрајине Војводине.

Прилог: Предлог закона.

По овлашћењу председника
Скупштине АП Војводине

СКУПШТИНА АП ВОЈВОДИНЕ,
Марија Жекић

**ЗАКОН О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА
О ВРАЋАЊУ УТРИНА И ПАШЊАКА СЕЛИМА НА КОРИШЋЕЊЕ**

Члан 1.

Назив Закона о враћању утрина и пашњака селима на коришћење ("Службени гласник РС", бр. 16/92), мења се и гласи:
"Закон о враћању утрина и пашњака месним заједницама на коришћење".

Члан 2.

У члану 1. став 1. реч:"селима" замењује се речима:"месним заједницама".

Став 2. мења се и гласи:

"Предмет враћања на коришћење у смислу става 1. овог члана су све утрине и пашњаци, независно од тога да ли су од момента одузимања до момента ступања овог Закона на снагу мењали културу односно намену."

Члан 3.

У члану 3. став 2. реч:"селима" замењује се речима:"месним заједницама".

Ставови 3. и 4. мењају се и гласе:

"Акт о враћању утрине и пашњака месним заједницама на коришћење доноси скупштина општине најкасније до краја 2006. године.

Пре доношења акта из става 3. овог члана, прибавиће се мишљење министарства надлежног за послове пољопривреде а за утрине и пашњаке који се налазе на територији АП Војводине, прибавиће се мишљење покрајинског органа управе надлежног за послове пољопривреде."

Члан 4.

Члан 4. мења се и гласи:

"Садашњи корисници утрина и пашњака дужни су да предају утрине и пашњаке месним заједницама на коришћење до истека календарске године у којој је наступила правоснажност акта из члана 3. став 3. овог закона".

Члан 5.

У члану 5. реч:"селима" замењује се речју:"месним заједницама", а реч:"села" речима:"месним заједницама".

Члан 6.

У члану 6. став 1. мења се и гласи:

"Услове и начин коришћења утрина и пашњака који су враћени месним заједницама на коришћење утврђују грађани на збору грађана односно, преко савета месне заједнице (напасање стоке, убирање шумских плодова и друго). Искоришћавање овог земљишта врши се у складу са прописима о пољопривредном земљишту."

Иза става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

"Приходи који су остварени искоришћавањем овог земљишта, месна заједница је дужна да користи наменски и то за: развој села (најмање 10%), културе (најмање 10%) и комуналне инфраструктуре (најмање 60%)."

Члан 7.

Члан 9. став 1. мења се и гласи:

"Забрањује се промена намене и други облици располагања на земљишту које је пренето месним заједницама на коришћење, изузев за изградњу рибњака или економских објеката који се користе за примарну пољопривредну производњу или су у функцији те производње."

Члан 8.

Овај Закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".

Образложење

Уставни основ

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о враћању утрина и пашњака селима на коришћење садржан је у члану 80. став 1. Устава Републике Србије којим је утврђено да скупштина аутономне покрајине може бити предлагач закона, у члану 60. Устава Републике Србије и члану 159. Пословника Скупштине Аутономне Покрајине Војводине, којим је прописано да предлоз, да Скупштина буде предлагач републичког закона, са текстом за предлог закона, може да буде Извршно веће, посланик, надлежни одбор и посланичка група.

Разлози за доношење Закона

Закон о враћању утрина и пашњака селима на коришћење у суштини, није успео да оправда своје постојање. Ово из разлога јер је у Закону о утринама и пашњацима погрешно утврђен субјект враћања, односно утврђен је субјект "село" уместо "месна заједница", чиме се Закон девастирао у свом спровођењу, а нарочито након судског тумачења закона.

Предвиђено враћање утрина и пашњака селима, у складу са наведеним Законом, није дало очекиване резултате у погледу унапређења сточарства у селима а изостало је и обезбеђење додатних прихода, којима би село располагало, што је требало да уследи након доношења Закона. Предложеним изменама и допунама Закона створиле би се реалне претпоставке да месним заједницама буде враћено оно што им је одузето, и истовремено омогућило стицање одговарајућих прихода, који би се користили за развој села.

Објашњење основних правних института и појединачних решења

Овим Предлогом закона прецизно се дефинише, коме се пашњаци и утрине враћају и ко са њиме управља, имајући у виду да село нема правни субјективитет.

У члану 2. предложена је измена да је предмет враћања земљишта и обрадиво пољопривредно земљиште.

У члану 3. Предлога закона, утврђен је рок због ефикасности спровођења Закона као и преношење надлежности за давање мишљења на враћање утрина и пашњака месним заједницама, са Републике на Покрајину.

Члан 4. Закона, се мења због ефикасности спровођења закона, пре свега да се омогући враћање утрина и пашњака у периоду када је крај годишњег ратарског циклуса у пољопривреди.

У члану 6. предлога прецизирано је на који начин грађани месне заједнице одлучују о коришћењу утрина и пашњака који се враћају. Исто тако овим се предлогом утврђују намене за које ће се користити средства добијена од давања на коришћење враћених утрина и пашњака.

Процена потребних средстава за спровођење Закона

За спровођење овог Закона није потребно предвидети посебна финансијска средства у буџету Републике.

ZAKON

O VRAĆANJU UTRINA I PAŠNJAKA SELIMA NA KORIŠĆENJE.

(Objavljen u "Sl. glasniku RS", br. 16/92)

Član 1.

Seoske utrine i pašnjaci koji su postali društvena svojina po osnovu Zakona o proglašenju opštenarodnom imovinom seoskih utrina, pašnjaka i šuma, imovine zemljišnih, urbarijalnih i njima sličnih zajednica, kao i krajiških (graničarskih) imovnih opština ("Službeni glasnik NR Srbije", br. 1/48 i 98/55) vraćaju se na korišćenje selima pod uslovima i na način utvrđen ovim zakonom.

Predmet vraćanja na korišćenje u smislu stava 1. ovog člana jesu utrine i pašnjaci koji na dan stupanja na snagu ovog zakona imaju svojstvo neobrađivog poljoprivrednog zemljišta, nezavisno od toga da li su od momenta oduzimanja do momenta stupanja na snagu ovog zakona menjali kulturu, odnosno namenu.

Pašnjacima, u smislu ovog zakona, smatraju se i šumska zemljišta koja su u momentu stupanja na snagu ovog zakona po kulturi pašnjaci.

Član 2.

Odredbe ovog zakona ne odnose se na utrine i pašnjake koje je fizičko lice steklo u svojinu po nekom pravnom osnovu, kao i na utrine i pašnjake podložne eroziji, odnošenju obale vodotokom, degradirane pašnjake u planinskim predelima i sl.

Član 3.

Organu uprave nadležnom za imovinsko-pravne poslove u opštini poveravaju se stručni i administrativni poslovi u vezi sa sprovođenjem ovog zakona.

Postupak za vraćanje utrina i pašnjaka na korišćenje selima pokreće se na zahtev građana sela. Postupak može pokrenuti i organ po službenoj dužnosti.

Akt o vraćanju utrina i pašnjaka selima na korišćenje donosi skupština opštine.

Pre donošenja akta iz stava 3. ovog člana pribaviće se mišljenje ministarstva nadležnog za poslove poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede.

Član 4.

Sadašnji korisnici utrina i pašnjaka dužni su da predaju utrine i pašnjake selima na korišćenje u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti akta iz člana 3.

stav 3. ovog zakona.

Član 5.

Na osnovu akta o vraćanju utrina i pašnjaka selima na korišćenje iz člana 3. stav 3. ovog zakona izvršiće se upis prava na korišćenje u korist sela u javne knjige u koje se upisuju prava na nepokretnostima.

Član 6.

Uslove i način korišćenja utrina i pašnjaka koji su vraćeni selima na korišćenje utvrđuju građani tih mesta dogovorom (napasanje stoke, ubiranje šumskih plodova i drugo), a iskorišćavanje ovog zemljišta mora se vršiti u skladu sa propisima o poljoprivrednom zemljištu.

U slučaju da izostane dogovor iz stava 1. ovog člana, uslove i način zajedničkog korišćenja utrina i pašnjaka utvrdiće nadležni organ u opštini.

Član 7.

Na zemljištu iz člana 1. ovog zakona ne mogu se sticati druga prava osim prava utvrđenih ovim zakonom.

Član 8.

Za korišćenje utrina i pašnjaka, u smislu odredaba ovog zakona, ne plaća se naknada.

Član 9.

Zabranjuje se promena namene i drugi oblici raspolaganja na zemljištu koje je preneto selima na korišćenje, izuzev izgradnje ribnjaka.

Ugovor, odnosno pravni posao zaključen posle stupanja na snagu ovog zakona suprotno stavu 1. ovog člana ništav je.

Član 10.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".